

XERRADA AMB...

josep subiranas

Es un matí del mes de Juliol, en el que acompanyats per un cel totalment blau, sortim de Taverdet cap al Mas Subiranas. El sol d'aquest espontanis, de la nostra trobada amb l'avi i representant de la generació més antiga, que en els nostres dies, habita Subiranas.

Arribem i no hi ha ningú. Aprofitem per adonar-nos com està de ben cuidat "El Mas", així com la bellesa de la casa, tota de pedra, amb els típics porxos de masia catalana.

De seguida arriba la la família. Ens expliquen que han anat a Missa, mentre amb tota gentillesa, ens obren les portes, per poder xerrar amb l'avi de la casa.

En Josep Subiranas i Masmitjà és un home molt ben conservat als seus 77 anys. Porta ulleres, i amb conjunt té una aparença senyorial. Va néixer en aquesta mateixa casa, a l'any 1.904. Tota la vida ha viscut aquí. També el seu pare, el seu avi, i així fins el 1.200, any del que encara guarda documents i manuscrits.

- Senyor Josep, com ha anat evolucionant el

Mas Subiranas, al llarg dels anys que vós recordeu?

- "La casa s'ha anat adaptant en diferents etapes. El meu avi va arreglar una part, el meu pare una altra, i jo la resta. En la meva infantesa ja era com ara, no més que tota de fusta, fins i tot la taulada també era de fusta. No vam tenir aigua corrent, fins allà l'any vuit. De sempre l'aigua s'havia anat a buscar a la font. Hi anàvem amb un burro i sis cantirs, i el que portava el burro, en duia dos més a les mans, així s'aprofitava més el viatge.

El llum ens el feiem amb candeles i oli. Mai hi he vist cap classe d'incendi, malgrat que la casa era tota de fusta".

En aquests moments, El Mas Subiranas gaudeix de totes les comoditats que la tècnica dels nostres dies ofereix. En els 77 anys que l'avi Josep ha viscut aquí, no li han faltat mai cap de les condicions físiques de que disfrutaven la resta de cases d'aquesta comarca, i dintre del municipi de Taverdet, es pot dir que ha estat de les masies amb solera i de les

privilegiades en els anys més difícils dels últims temps.

- "El pare es deia Ramon Subiranas i Feu, i la mare Mercè Masmitjà. El pare era nascut en aquesta mateixa casa, i la mare va venir de Taverdet, de Can Baumes. Abans, aquí s'en deia casa Subiranas. Els pares es guanyaven la vida explotant la finca. Tenien masovers que conreaven la terra, i també hi havia bestiar. Una part important dels ingressos familiars provenien dels boscos.

Recordo que quan es produïen vagues aquí o a la comarca, venien els homes a buscar galans, però això representava un furt, doncs nosaltres els teniem per les ovelles i pels porcs. Aquests homes després s'els venien, i així recuperaven el jornal que havien perdut amb la vaga".

Com a Masia, explotaven totes les possibilitats que tenien, i, com que aquestes eren moltes, això els permetia viure còmodament. Es curiós com l'avi Josep, recorda les primeres vagues que es varen produir en aquesta Comarca, i la manera amb que els treba-